

frosty_bit.ttf

Frosty Bit

V Gézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italskej. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknutý povedal: „Čo je, pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter: býva u isteho Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvech sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im poveroval a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhľadal, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a zastúpovať aktúru nádchu, ale veľké prestieradlo, spustané za štyri ruky na zem. Bol v nej všetky druhy štvormačcov, zemeplezov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zahýj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Majákym činom, pane, ved sum nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh osčistil, ty nenaďvaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bol z nádchu vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpaloch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimona a dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter: Ale Peter premýčil a videní, ktoré mu povedal: „Hľadajú tā traja muži. Vstaň teda, zidol dolu a bez väčania chod' s nim, lebo sum ich ja poslal.“ Peter zistiel k mužom a povedal: „Ja sum ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravedlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dosiaľ pokyn od sväteho anjela aby si ľahko pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a poslal. Na druhý deň vstal a ťiel s nim a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalšom deň pršiel do Gézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihal a povedal mu: „Vstaň, aj ja sum len človek.“ Ale sa s ním rozprával, včiel dnu a načiel tom mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že žiad sa nemus spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mym Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto sum pršiel bez väčania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tóto hodine, čo sum sa o tretej hodine popoludní modlil vo svorjom dome. Tu preto nášu zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Počli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter: býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned sum teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si pršiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkazal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Mozaj poznávam, že Boh nenaďraží nikomu, ale v každom národe mu je nulý ten, kto sa ho bojí a ktorú spravodlivú. Synom Isacka zoslal slovo a zvestoval pokoj starze Ježišu Kristu; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnú od Galilej po kreste, ktorý hľadal Ján, diaľ po celej Judei; ale Boh posrazil Ježiša z Nazareta Ducha Svätým a močoru a on chudil, dobre urobil a udrážieval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkých, čo urobil v judejskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale zavertili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil El nie všetkemu Ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A príkazal nám, aby sme Ľudu hľásali a doručovali, že to jeho Boh ustanovil za súdca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kresťanov každéj, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Peterom, ťiel, že sa dar Duha Svätého vylial aj na poklanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebti Boha. Vtedy Peter povedal: „Môžete ešte niktka zabrániť, aby boli vodou pokorení tí, čo dostali Duha Svätého tak ako my?“ a rozhľadal ich pokrestiť v meno Ježiša Krista. Peterom ho presili, aby u nich niekolvek dni zostal.